

„Noh, kas saab warsti?“ hüüdis ta.

Kroonprints leadis, et wastupanemine ei aidanud, wõtis wile ja astus ühe puldi juurde, mille pääle Papusch sügawasti sumardades noodid pani.

Tütt algas. Praegu kirjeldatud piinliku wähejuba-
mise pärast ei tahtnud seistonna pääl lastu töidus
niipea lauda. Alles siis, kui pörsafese mäh piitsumine
algas, hakkas töidus laduma, kuni leegi enam töisets
ei suutnud jääda. Kuningas pidas naeru pärast otse
lõhtu kinni, niisama teised kuulajad, isegi kroonprints pidi
mängus wähe wabet pidama, et teistega laasa naerda.
Viimaks naeris Quanzgi, Papuschi suurem wastane.
Niisugust naeru ei olnud nendes ruumides weel enne
kuuldudgi.

Pärast tüti lõppu astus kuningas kapeßmeistri juurde.

„Sa oled mulle suurt töömu teinud,“ sõnas ta Pa-
puschile läti andes. „Selle weerand tunni jooksi olen
lõil mured ära unustanud. Palu minu käest midagi.“

„Oh majesteed,“ togeles Papusch, „mitte mina ei
ole seda komponeerinud, waid sääl minu wäimees
Grundmann.“

„Ha,“ hüüdis kroonprints, „see mees on midagi wäärt.“
„Ma arwan sa,“ tähendas kuningas ja pööras end
sis Grundmanni poole: „Tule homme minu juurde ja
ütle, mis sa soovid.“

Kroonprints aga tõmbas Papuschi kõrwale.

„Sina oled mu ära wõitnud ja seda oli mulle tar-
wis. Tulewane Preissi kuningas ei tohi mitte upsalas
olla, see olgu mulle õpetusets.“

Ta nifutas pääd ja Papusch lahkus. Kõssi ees
aga langes ta Grundmannile laela.

„Pagona mees!“ hüüdis ta. „Oled asja tõesti
joonde ajanud. Noh, tule nüüd kodu Leeni juurde laasa
ja teie, teised, lah; täna peate õlut saama.“

Leeni õnne wõib ju arvata.

Järgmisel hommikul läks Grundmann kuningas juurde
ja sai lohe ette lastud.

„Noh, oled nüüd oma soowi üle järele mõtelnud?“
tüsks kuningas.

„Ma soowin ainult seda, et majesteed minu wastu
lahle oleks.“

„Muidugi, iseäranis aga, kui weel teisi niisugusid
tütta komponeerid, kui see kontsert on. Et sul seks lusti
oleks, nimetan sind sellega oma duetomponistiks ja määran
sulle aastapalga 200 taalrid, pääle selle saab weel
sitamaalse palga.“

Isenesest mõista, ei olnud nüüd Papuschel enam
midagi tütre ja Grundmanni ühenduse wastu ütelda:
pulsad järgnesiwad warsti.

Kuningas jäi oma duetomponisti wastu alati lah-
seks; pärast kuningas surma lahkus ta aga ametist ja wõh-
jandas omale kogutud lopitatest piisulise laupluse. Papa
Papusch asus tema juurde elama ja õpetas tütre poegi
muusikas. Kui ta hääs tujus oli, jutustas ta ka ülewäl
seiswat „seakontserdi“ lugu.